

Denis Baštuga
OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE
2025
Malba II

Obrazy Denise Baštugy jsem poprvé viděl před osmi lety na jeho první konzultaci. Tehdy přinesl několik maleb s fantaskními motivy, které – pokud si dobře vzpomínám – nesly lehce pop-artový charakter. Vnímání těchto děl umocnil i sugestivní doprovod. O rok později jsme viděli práce temnějšího ladění, sytějších zemitých barev, doplněné o teatrální fotografie, performativní prvky, objekty a instalace. Malba i další média byly vždy organickou součástí Denisovy tvorby. V průběhu studia se v jeho práci přirozeně střídala různá média a přístupy, vždy však v souladu s jeho zájmy a přemýšlením.

V posledních letech se Denis intenzivně věnuje malbě a kresbě, přičemž estetika, kterou rozvíjel i v jiných médiích, zůstává v jeho práci stále přítomná. Soubor obrazů, který předkládá jako diplomovou práci, vnímám jako logické vyústění jeho dosavadního vývoje – a jako nutný výraz jeho současného výtvarného postoje.

V jeho nedávné tvorbě došlo k zásadní proměně. Opustil některé podpůrné prostředky – například pseudokaligrafické nápisy ve stylu Twomblyho, které působily spíše jako výplň – a osobní i popkulturní kolážovitý svět dostal radikálně přesnější a sevřenější formu. Velkoformátové malby, vytvářené převážně oil sticky, které rozmývá a vrství malířským způsobem, jsou působivější a vykazují nové kvality.

Zásadní roli sehrál přesun do nového prostředí a oddání se venkovskému způsobu života. Rurální témata a jejich upřímné akcentování jsou v jeho dílech silně přítomná. Rád bych se zde zastavil u požadavků kladených na oponentský posudek. Oponent má údajně „objektivně“ posoudit, zhodnotit a didakticky zařadit artefakty, které však – jak dnes mnozí uznávají – nelze lineárně a školometsky hodnotit. Tato představa objektivity, kritiky a analýzy je sice pochopitelná, ale často zbytečně svazující a nepřesná. Někteří kolegové tvrdí, že jde o „poslední možnost“, jak studentovi něco zásadního sdělit – což mi připadá absurdní. Pokud se student dostal až do této fáze, byla mu už důvěra dávno projevována.

Denisovy obrazy pracují s vrstvením – jak po stránce technické a formální, tak obsahové a percepční. Je nepochybné, že změna prostředí, ve kterém jeho práce vznikají, má pozitivní vliv na jejich výslednou podobu. Denis se cítí přirozeně a autenticky ve venkovském prostředí – mezi zvířaty, senem a vidlemi – ale zároveň se ve své tvorbě stále pohybuje v kontextu městské kultury a popkulturních referencí (např. odkazy na značky oblečení nebo komiksové postavy). To vytváří obraz světa, v němž se skutečně pohybuje.

Je možné vnímat jeho obrazy jako celek, jakýsi vesmír, nebo se zaměřit na detaily a zbytek chápat jako šum reality. Vnímání je vždy podmíněno zkušenostmi, znalostmi a citlivostí diváka. Vše v obrazech působí autenticky a pravdivě. Vrstvení frotáží zdí, kresby sen, vidlí či hus, symboliky i popisného realismu vytváří portrét vnějšího i vnitřního světa.

Chtěl bych se ještě krátce vyjádřit k častému srovnávání s jinými umělci, jejichž tvorba může vykazovat určitou zdánlivou podobnost. Nezřídka jde o zavádějící debaty, připomínající fiktivní spor Kubišty a Filly o to, komu vlastně „patří“ kubismus.

Denisovu diplomovou práci považuji za velmi kvalitní. Diskuse o tom, že by se měl raději věnovat performance nebo jiným formám, mi přijdou zbytečné. Navrhuji hodnocení výborně.

Jediná výtku? Že k tomu dospěl až teď. Ale ať si teď dělá, co chce – důležité je, že mu věřím.

V Praze 5. 6. 2025

Vladimír Skrepl

A handwritten signature in blue ink, reading "Vladimír Skrepl". The signature is written in a cursive, flowing style.